

prima instanță: O. Parfenii
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-377/17

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a administratorului autorizat Vadim Cernei împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 27 iulie 2016, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La data de 15 iunie 2016, administratorul autorizat Vadim Cernei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 25 mai 2016 s-a constatat abaterea disciplinară admisă de administratorul autorizat Vădim Cernei posesorul autorizației nr.113 din 19 ianuarie 2015 și s-a propus Ministerului Justiției de a emite ordin privind suspendarea activității administratorului autorizat Vadim Cernei, pe un termen de 3 luni. Ulterior, în baza acestei decizii, la 10 iunie 2016 Ministerul Justiției a emis ordinul nr. 621 prin care a suspendat activitatea administratorului autorizat Vadim Cernei, deținător al autorizației nr.113 din 14 ianuarie 2015, începând cu data de 25 mai 2016 până la data de 25 august 2016.

Indică reclamantul că, despre ședința Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați care a avut loc la 25 mai 2016 nu a fost înștiințat, astfel fiind lezat în dreptul la apărare garantat atât de legislația națională, cât și de legislația internațională.

Menționează reclamantul că temei de emiteră a deciziei din 25 mai 2016 a servit existența încheierii Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2016 prin care s-a destituit lichidatorul SRL „Nistor” Vadim Cernei în temeiul art. 71 al Legii insolabilității. Conform art. 71 al Legii insolabilității, inițiativa de destituire a lichidatorului poate parveni din partea comitetului creditorilor, adunării creditorilor sau a instanței de insolabilitate din oficiu. În temeiul încheierii Curții de Apel Bălți nr.2i-122/16 din 05 februarie 2016, motiv de destituire a lichidatorului a servit existența hotărârii adunării creditorilor SRL „Nistor”, în baza căreia cu majoritatea de voturi creditorul a decis de a propune Curții de Apel Bălți destituirea reclamantului din funcția de lichidator al SRL „Nistor” și desemnarea noului lichidator Ciobanu Daniela. Curtea de Apel Bălți prin încheierea sa nu a constatat careva încălcări ale lichidatorului Vadim Cernei în administrarea SRL „Nistor”, ci doar a materializat voința creditorului de a înlocui lichidatorul pe dosar. Totodată, în cazul în care instanța de insolabilitate ar fi constatat careva încălcări și o activitate defectuoasă a reclamantului în administrarea patrimoniului SRL „Nistor”, ar fi aplicat prevederile art. 73 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 din 26 iunie 2016, care expres prevede că pentru comiterea de acțiuni ilegale în exercitarea atribuțiilor, administratorul/lichidatorul poartă răspundere disciplinară, materială contravențională sau penală, conform legii. Aplicarea sancțiunilor disciplinare într-un proces judiciar de insolabilitate aflat pe rolul instanței de insolabilitate, este atribuită în competența exclusivă a instanței de insolabilitate, care exercită supravegherea activității administratorului/lichidatorului în cauza de insolabilitate.

Faptul, că pentru încălcările comise în cadrul procesului de insolabilitate, administratorul urmează a fi tras la răspundere disciplinară de către instanța de insolabilitate conform prevederilor Legii insolabilității nr. 149 din 26 iunie 2016, este prevăzut în mod expres și la art.34 alin.(4) a Legii nr.161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați.

Mai indică reclamantul că, cazul disciplinar intentat față de el, urma a fi încetat, deoarece pentru încălcările comise în cadrul procesului de insolabilitate, acesta deja a fost sancționat disciplinar de instanța de insolabilitate, fiindu-i aplicată sancțiune disciplinară sub formă de destituire, iar atragerea repetată la răspundere disciplinară pentru aceeași faptă este interzisă de lege. Atât decizia comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 25 mai 2016, cât și ordinul Ministerului Justiției din 10 iunie 2016, sunt bazate pe încheierea Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2016.

Solicită reclamantul Vadim Cernei anularea deciziei Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 25 mai 2016 și a ordinului Ministrului Justiției nr.621 din 10 iunie 2016.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 27 iulie 2016 acțiunea a fost admisă integral și a fost anulată decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină a Administratorilor Autorizați din 25 mai 2016 și ordinul Ministerului Justiției nr. 621 din 10 iunie 2016 ”Cu privire la suspendarea activității de administrator autorizat a dlui Cernei Vadim” ca ilegale.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ministerul Justiției în apelul declarat din data de 18 august 2016 și cel suplimentar din 03 noiembrie 2016 a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Vadim Cernei a fost înștiințat telefonic la data de 24 mai 2016, ora 14.25 despre ședința Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 25 mai 2016.

Or, conform art.37 alin. (3)-(5) din Legea cu privire la administratorii autorizați nr.161 din 18.07.2014, data examinării cazului disciplinar va fi stabilită în cel mult 10 zile calendaristice de la înregistrarea solicitării respective la Comisia de autorizare și disciplină și va fi comunicată solicitantului și administratorului vizat. Comisia de autorizare și disciplină asigură accesul solicitantului, al administratorului și al reprezentanților acestora la toate documentele cazului supus examinării. Neprezentarea solicitantului sau, după caz, a reprezentantului său la ședință nu împiedică examinarea cazului disciplinar. Prezența administratorului la examinarea cazului disciplinar este obligatorie. Examinarea cazului disciplinar poate avea loc în absența administratorului, dacă lipsa acestuia de la ședință nu este justificată. În timpul examinării cazului disciplinar, solicitantul și administratorul pot beneficia de asistență juridică. La ședințe pot fi chemați și audiați specialiști și experți.

Potrivit pct. 26 al Regulamentului cu privire la activitatea Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.817 din 12.11.2015, Secretariatul Comisiei comunică membrilor permanenți și supleanți, administratorilor autorizați, persoanelor juridice și avocaților cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de desfășurarea ședinței, data, ora, locul și agenda ședinței Comisiei. Citarea persoanelor sus-menționate, după caz, se realizează prin fax, poșta electronică, comunicate oficial secretariatului Comisiei, sau prin orice alt mijloc de comunicare ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestor acte. Recepționarea citației sau a oricăror alte comunicări la adresele electronice indicate se consideră informație comunicată în mod oficial și produce efecte juridice.

Iar, pct. 44 lit.a) din Regulamentul menționat prevede că, examinarea abaterilor disciplinare are la bază principiu de garantare a dreptului la apărare - administratorul are dreptul de a fi audiat, de a prezenta dovezi în apărarea sa și de a fi asistat de un avocat.

Astfel, a conchis instanța de apel că soluția primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii lui Vadim Cernei și anularea deciziei Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 25 mai 2016 și a ordinului Ministerului Justiției nr. 621 din 10 iunie 2016 cu privire la suspendarea activității administratorului autorizat pe un termen de 3 luni, este legală și întemeiată.

La data de 08 februarie 2017, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului,

casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, Ministerul Justiției a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a emis o decizie cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

Consideră că decizia Comisiei de autorizare și disciplină din 25 mai 2016 este legală și întemeiată, iar reclamantului/intimat nu i s-a încălcat nici un drept, deoarece a fost informat și citat despre ședința Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați unde s-a examinat aplicarea sancțiunii disciplinare.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia instanței de apel a fost emisă la 14 decembrie 2016, iar la 08 februarie 2017, adică în termenul prevăzut de lege Ministerul Justiției a Republicii Moldova a declarat recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru